

Heder. Det forekommer mig derfor, at Kravet om ikke at fordre, at Valgkredsene skulle være lige store, er et billigt Krav, og et Ønske i den Retning næres sikkert mange Steder. Dertil kommer videre, at Procenttallet mellem Indbyggerantallet og Vælgerbefolkningen ogsaa viser sig ret forskelligt i By og paa Land. Forholdet i København mellem Vælgere og Indbyggere er omtrent som 14,7, i Købstæderne er Procenten 15,7, i Landdistrikterne 17,1. Ogsaa dette kan være Hensyn at tage.

Jeg vil udtale, at jeg ønsker ikke at komme til 132 Folketingskredse; jeg ved ikke, hvorfor man skal gaa til et saa stort Tal. Man har anført som Grund, at saa bleve vi her akkurat dobbelt saa mange som Landstingsmedlemmerne, men det, synes mig, er et løjerlig Udgangspunkt, at vi absolut skulde være to Folketingsmænd for at opveje en Landstingsmand. Det er jo ikke nødvendigt, og jeg synes i det hele taget, at Kravet om 132 er et søgt Krav. Jeg for mit Vedkommende vil være tilfreds, om man blev ved det Tal, man nu har, men finder man, at burde gaa noget højere, saa kunde jeg tænke mig Muligheden af at gaa op til 120, thi saa tænker jeg mig, at man ved en forstandig Omlægning af Valgkredsene kunde naa til en passende Repræsentation. Dette Spørgsmaal kan imidlertid være Genstand for Overvejelse i et Udvalg, og det glæder mig, at denne Sag skal behandles i et Udvalg. Selvfølgelig maa dette Udvalg interessere sig levende for at faa at vide, hvorledes Ministeriet har tænkt sig en Valgkredsordning i Henhold til denne Grundlovsændring, naar den er vedtagen, og jeg gaar ogsaa ud fra, at der fra Ministeriets Side vil blive forelagt Udvalget et saadant Udkast. Jeg skal ogsaa have forstaaet den ærede første Taler forkert, dersom han ikke gik ud fra den Opfattelse, at det eventuelle Udvalg vilde blive gjort bekendt med et saadant Forslag til en Valgkredsdeling. Jeg ønsker denne Sag alvorlig prøvet i et Udvalg, og jeg skal sige, jeg ønsker ikke, at man skal komme bort fra direkte Valg, og ikke, at man skal komme bort fra Inddelingen i Folketingskredse hver med sin Repræsentant. Den indirekte Valgordning tiltaler ikke mig, jeg har nemlig været med til adskillige Landstingsvalg, og set, hvor lidt Vælgerne kende hinanden, og hvor ofte det er afhængig af Tilfældigheder, hvem der bliver valgt til Medlem af Landstinget. Jeg ønsker, at der skal være en stadig Forbindelse mellem Folketingsmanden og hans Vælgere,

og jeg tror, Medlemmerne fra det folkevalgte Kammer gøre vel i at modtage Impulsen fra Vælgerbefolkningen ved stadig at staa i Rapport til den. De lokale Interesser ville ogsaa have deres nærmeste Repræsentant i Stedets Rigsdagsmand, og naar han interesserer sig for dem, og sætter sig ind i dem, vil han ogsaa lettest kunne varetage dem. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at Bevarelsen af Amtsgrænserne som Skel er unødvendig. Det Skel maa kunne udslettes, og derved maa kunne naas en mere rimelig Fordeling af Folketingskredsene.

Om hvorledes Regeringen vil tage paa Sagen, paa dennes videre Gang, har jeg ikke noget Mandat til at udtale mig. Jeg ønsker, at Regeringen med Kraft vil søge at fremme denne Sag. Jeg er, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), en varm Tilhænger af Parlamentarismen, men jeg vil dog tage Afstand fra det ærede Medlem med Hensyn til den Maade, hvorpaa han ønskede, den skulde udforme sig. Det ærede Medlem mente, at Ministeriet skulde sætte Kraft ind paa at faa Landstinget til at gennemføre denne Ordning, det ønsker jeg ogsaa, men det ærede Medlem føjede til, at dersom Landstinget ikke vilde give sig, skulde Ministeriet gaa sin Vej. Det vilde være at etablere en aparte Parlamentarisme. Det vilde være at lade Landstinget foreskrive, hvorledes Regeringen skulde være, den Parlamentarisme hylder jeg ikke. Det forekommer mig, at saa længe et Ministerium har et Flertal i denne Sal i Ryggen, bør det ikke vige, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse, hører jeg, men jeg hører det til min Forundring. Jeg ønsker, at denne Sag maa blive prøvet i et Udvalg, og at der maa blive tilvejebragt Enighed mellem Tinget og Ministeriet. Saa bliver det Ministeriets Sag, hvorledes det ønsker at fremme det paa dets videre Gang. Jeg anbefaler derfor Forslaget til velvillig Prøvelse.

Ellinger: Ministeriets Forslag gaar jo ud paa kun at ændre det første Punktum i Grundlovens § 32, dette, at Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af 1 Medlem til 16,000 Indvaanere. Det sidste Punktum lyder saaledes: „Enhver Valgkreds vælger en af dem, der have stillet sig til Valg.“ Ministeriet foreslaar nu altsaa, at det første Punktum — og det er den eneste Forandring, der skal foregaa i Paragraffen — skal lyde saaledes: „Tallet af Folketingets